

Filosofische levenskunst in boeken, artikelen, lezingen

Lezen betekent oorspronkelijk: uitkiezen, verzamelen en samenvoegen...

Die oorspronkelijke betekenis van *lezen* is nog hoorbaar in oude spreuken en verhalen, bijvoorbeeld in een sprookje van Grimm, Assepoester.

In dit sprookje vraagt de stiefzusterlijk bedeelde Assepoester de vogels haar te helpen *linzen lezen*: zij moet van haar stiefmoeder de goede linzen uit het as van de oven zoeken en bewaren in een kopje. Pas daarna mag ze, net als haar stiefzusters, naar het bal van de prins, die op zoek is naar zijn bruid...

Lezen over levenskunst

de eeuwige sneeuw

Kunstfilosofie over de kracht van spel en dialoog

Ten tijde van de Duitse Romantiek sprak de Idealist Schiller van een menselijke *speldrift* die in het middengebied van het hart zetelt, tussen lichamelijke en geestelijke krachten in.

In de vorige eeuw schreef de Nederlandse cultuurfilosoof en historicus Huizinga een geschiedenis over het spelen en het spel als culturele levensvorm die eigen is aan de mens.

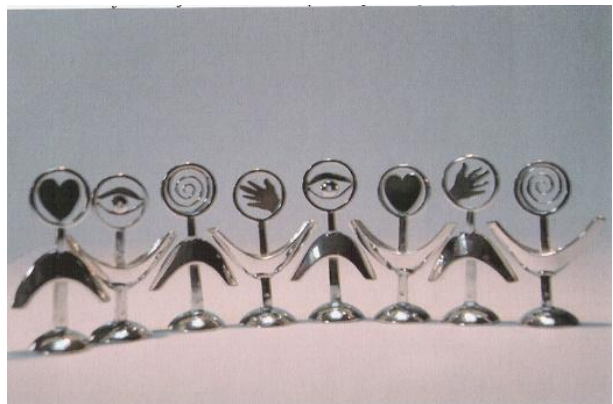
Grasduinen in het werk van deze en andere filosofen van de levenskunst stimuleert het cultiveren van menswaardige praktijken door middel van dialogisch spel en speelse dialogen!

Filosofische levenskunst: woorden die werken

zilveren speelfiguren Droomspel: doe je droomwens!

Het symbool van de Quintessence wijst op

- het wonderlijke samenspel van de vier elementen aarde, water, lucht en vuur; bij wezenlijke veranderingen (transformaties) en in het wonderlijke wezen mens!
- de levensreis van de mens in het labirint en het proces van transformatie
- de liefde voor wijsheid - ofwel wijsbegeerte - de vrije onderzoekende ruimte van het niet-weten, op de kracht van verlangen naar het ware, goede en schone
- de tussenruimte tussen ik en ander: de mens is relatie, aldus Buber
- op het innerlijk kompas en de trouw aan zichzelf - voor een authentiek leven: geen autoriteiten blind volgen maar zelf verantwoordelijk zijn voor daden en woorden.

- de weg van het midden door moedig af te wijken van het gemiddelde. Aristoteles omschreef de deugd als de kunst 'het midden' te treffen tussen een teveel en een te weinig.
- de menselijke maat - eudymia of welgemoed leven, zo noemden de klassieke filosofen de blijde gemoedstoestand die ontstaat wanneer de mens zich afstemt op de hoogste deugd die haar eigen beloning is!

Vorbereiding presentatie en workshop aan de hand van het spel....

